

Husmandsforeningernes Skyld, men fordi jeg er bange for — og jeg ved det i alt Fald for Husmandsforeningernes Vedkommende —, at hvis man gaar til denne Nedsættelse, vil det betyde en saadan Forstyrrelse af deres Arbejde, at der vil gaa meget i Stykker. Det ligger saadan rundt om i Foreningerne, at man har planlagt Arbejder, og tager vi f. Eks. Forevisningsmarkerne og Forevisningshaverne — særlig Haverne har vi en Del af i de jyske Husmandsforeninger —, saa har man enten købt Jord eller lejet for et Aaremaal, man har Kontraktforhold, og derfor synes jeg heller ikke, det er rigtigt, at man fra Lovgivningsmagtens Side uden Varsel slaar de Forudsætninger over Ende, som man har arbejdet under.

Jeg haaber derfor, at baade Finansudvalget og den højtærede Landbrugsminister under den Forhandling, der nu skal føres mellem anden og tredje Behandling, vil komme til den Opfattelse, at de landøkonomiske Foreninger kan beholde det samme procentvise Tilskud, som de har haft det sidste Aar.

H. C. Hansen: Jeg skal i alt Fald gøre mit til, at den højtærede Formand faar sin Villie. Naar jeg har forlangt Ordet, er det i Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 131 og Underændringsforslaget under Nr. 132 angaaende Nedlæggelsen af forskellige Forsøgsgaard. Den Forsøgsvirksomhed, som jeg i særlig Grad interesserer mig for, er Hornum Havebrugsforsøgsstation. Denne Forsøgsstation blev oprettet i 1916; efter at der var fremsat mange Ønsker om, at der blev anlagt en saadan Forsøgsgaard i det nordlige Jylland. For en Havebrugsforsøgsstation er Forholdet det, at der er mange Ting, der maa bringes i Orden, før Stationen kan udføre sin Mission. Ved almindelige Landbrugsforsøgsstationer behøves der ikke i den Udstrækning Læplantninger til Værn mod Nord- og Vestenvindene, som naar Talen er om Havebrugsforsøgsstationer, men disse Betingelser for, at Forsøgsstationen kan komme i Arbejde, er nu til Stede, og man staar overfor at skulle iværksætte det Arbejde, som Stationen har til Mission. De, der har set — det er selvfølgelig ikke mange af Tingets Medlemmer — Gaarden deroppe nu og for 10—11 Aar siden, vil kunne se en mægtig stor Forandring. Nu er Læplantningerne i Orden og Begyndelsen til Havebrugsforsøgene gjort.

Jeg vil gerne pege paa Betimeligheden og Nødvendigheden af, at denne Forsøgsvirksomhed deroppe blive bibeholdt og fremmet. Jeg ser i Betænkningen, at der

er stillet Forslag om, at visse af disse Havebrugsforsøg skal flyttes over til Lyngby her i Nærheden af København. Det tror jeg vil blive modtaget med et bebrejðende Blikovre fra Jylland; thi Vilkaarene for Havebrug og Frugttræavl herovre og i Jylland, særlig Nordjylland, er saa vidt forskellige som Nat og Dag. De Træsorter, der kan trives udmærket herovre, ja, de kan plantes, men saa sikkert som noget er det, at det bliver mislykket; de, der tvivler i saa Henseende, behøver ikke at foretage mange og lange Rejser derover for at se, at saadan er det. Mange foretager ret store Arbejder og Bekostninger for at faa Haver anlagt, og det ser meget godt ud; men efter faa Aars Forløb viser det sig, at det hele alligevel er mislykket, fordi de Sorter, der er valgt, aldeles ikke egner sig til Klimaet. Den Virksomhed, som her er begyndt, skulde afhjælpe de Vanskeligheder, som Befolkningen har, fordi den rigtige Forstaaelse af disse Forhold ikke er til Stede.

Naar den højtærede Landbrugsminister har ønsket at gaa til Nedlæggelse, synes jeg, der er en Ting, man maatte ønske, at han vilde have taget et ikke uvæsentligt Hensyn til, saaledes som det ogsaa er antydnet heroppe fra; om de andre to Forsøgsstationer kunde man sige, at de dog i nogen Maade havde ydet sin Tjeneste, om jeg saa maa sige, for Pengene, saaledes at der gennem en Aarrække havde foreligget Forsøgsresultater, og Forsøgsstationerne saaledes havde gjort deres Nytte; men det kan ikke siges for Hornum Stations Vedkommende. Her staar man lige paa Dørtærskelen til at faa Resultater. Men saa kommer Landbrugsministeren, drejer Nøglen om og lukker Døren.

Efter hvad jeg har faaet oplyst, saa er Forholdet det, at Gaarden i Øjeblikket staar Staten, hvis den skulde købe den af Konsortiet, i omkring ved 120 000 Kr., og Købesummen var, saa vidt jeg husker, 60 000 Kr. Altsaa har Staten haft en Bekostning til Bygninger, Plantning o. s. v. af 60 000 Kr. Det ærede Medlem Hr. Olufson har sikkert Ret i, at Salgssummen, hvis Gaarden skulde sælges, vilde komme til at ligge omkring 60—70 000 Kr., saaledes at altsaa omkring Halvdelen af, hvad Gaarden staar Staten i, vilde gaa tabt; og hvis man tager alt i Beregning, hvad Virksomheden har kostet, Lønninger o. s. v., saa kommer vi op paa et Beløb af mellem 200 000 og 250 000 Kr. Hele det Beløb vil være tabt minus det, som Gaarden kan sælges til. Jeg synes, man uvilkaarlig maa reagere mod dette, jeg synes, at det er en